

OVERDENKING

OVERDENKING

Tegen-strijdig

Lezen: **Handelingen 12: 1 - 19**

Terwijl Petrus onder zware bewaking zat opgesloten, bleef de gemeente vol vuur voor hem bidden tot God.

Misschien dat onze eerste gedachte bij het lezen van dit Bijbelvers is, dat dit op z'n minst tegenstrijdig lijkt.

Immers, wat heb je daar nu aan?

Petrus zit als onschuldig slachtoffer in de gevangenis. Zijn perspectieven zijn niet hoopgevend. Immers koning Herodes had eerder enkele leden van de gemeente gevangen genomen en mishandeld. De naam Herodes komt in de Bijbel vaker voor als naam van een koning of bestuurder. We kennen de wrede koning Herodes die onder andere de kindermoord van Bethlehem op zijn geweten heeft. Deze Herodes heeft de naam de Grote gekregen. Na hem komt zijn zoon Herodes Antipas aan het bewind. Dit is degene die onder andere voor de onthoofding van Johannes de Doper verantwoordelijk is. Na Herodes Antipas wordt zijn zoon, Herodes Agrippa de machthebber. Over deze Herodes (Agrippa) gaat het in Handelingen 12. In Rome regeert keizer Claudius. Hij heeft van Israël weer één koninkrijk gemaakt waarover Herodes als koning mag regeren.

Herodes Agrippa speelt een merkwaardig politiek spel. Hij probeert de gunst van zijn onderdanen te winnen. Wanneer hij in Jeruzalem verblijft, neemt hij deel aan de offers, en leeft hij uiterlijk naar de eisen van de Joodse wet. Maar hij is Jeruzalem nog niet uit, of hij laat dit alles achter zich. Terug in Caesarea, zijn tweede residentie waar hij vaak verbleef, ging hij zich uitbundig te buiten aan allerlei losbandigheid. Dit leidde tot kritiek van de wetsgetrouwe Joden.

Nu ontdekte Herodes een nieuwe manier om hen gunstig voor zich te stemmen. Dat was de vervolging van de gemeente.

Zo ontstond er voor de gemeente een situatie van (toenemende) dreiging.

Met de gevangenneming van Petrus wordt een leider en vaak woordvoerder van de gemeente uitgeschakeld. Vanwege het Paasfeest laat het (schijn)proces enkele dagen op zich wachten.

Deze situatie zal voor de gemeente lastig en verwarrend geweest zijn. Eerst al Jacobus gedood, nu Petrus gevangen genomen en naar gevreesd moet worden wacht hem hetzelfde lot als Jacobus.

Laten we bidden. Dat is wat de gemeente doet. Het gebed van de gemeente is een heel gericht gebed: tot God voor Petrus.

De gemeente bidt voortdurend en onophoudelijk. In de grondtaal van het Nieuwe Testament (het Grieks) staat een woord dat de betekenis van uitstrekken in zich heeft.

Dat uitstrekken slaat op de duur: voortdurend, maar geeft tegelijkertijd ook een richting aan.

De gemeenteleden: strekken hun handen uit naar de Here God. Bidden is immers te duiden als: je handen uitstrekken naar de Here God, Hem vastgrijpen.

Wij mogen dat doen, omdat we weten dat de Here God, daaraan voorafgaand al, Zijn handen heeft uitgestrekt, naar ons en naar heel deze wereld.

Daarom mogen we bidden, zelfs vol goede moed, met hoop en verwachting, ook al voelen we ons, moedeloos, hopeloos en zijn we geneigd er weinig van te verwachten. En er kunnen tal van omstandigheden zijn die die gevoelens bij ons oproepen. Het zal voor de gemeente in Jeruzalem ook niet gemakkelijk geweest zijn. Hun bidden komt me voor als een schuchter bidden, een tasten en zoeken in hun gebed.

Ze zullen er wellicht ook niet zoveel van verwacht hebben. Dat leid ik af uit het vervolg.

Wanneer Petrus bevrijd uit de gevangenis zich weer in de gemeente meldt, laten ze hem buiten staan. De gemeenteleden roepen niet: zie je wel, ons gebed is verhoord.

Wanneer dan Rhode(=Roos), op het geklop van Petrus naar de deur gaat, om te horen wie er is, herkent ze de stem van Petrus. Van blijdschap doet ze niet open.

Haar blijdschap wordt door de aanwezige gemeenteleden niet gedeeld. Nota bene, de gemeente die op datzelfde moment in gebed bijeen is.

Petrus staat voor de deur. Onzin, onmogelijk is de reactie. Het is zijn engel.

Petrus moet blijven kloppen; uiteindelijk wordt hem opengedaan. Dan is er verbazing alom.

Petrus wenkt om stilte en hij vertelde zijn verhaal: Hoe de Here hem uit de gevangenis had geleid.

Deze geschiedenis wordt ons aangereikt om ons te leren wat een

geweldig instrument het gebed van de gemeente is.

Juist wanneer het inzetten van het gebed tegenstrijdig lijkt in onze ogen.

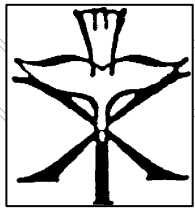
Juist dan kan het een krachtig wapen in de strijd blijken te zijn. Een kracht in het gevecht met dreiging, moeite en verdriet in het persoonlijk leven en in de wereld.

Gebeden hebben kracht, niet in zichzelf, maar omdat God er kracht aan verleend.

*De stilte zingt U toe, o Here,
in uw verheven oord.
Wij zullen ons naar Sion keren
waar Gij ons bidden hoort.
Daar zal men, Heer, tot u zich wenden,
tot U komt al wat leeft,
tot U, o redder uit ellende,
die alle schuld vergeeft.*

(Psalm 65: 1)

Ds. M. A. Bos

EREDIENSTEN

Tot nader bericht zijn de kerkdiensten te beluisteren via Kerkomroep.

<https://www.kerkomroep.nl/#/kerken/10683>